

URZĄD PATENTOWY

A45f 1/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11224.

Kl. 33 d 1.

Ernst Arvid Emanuel Nilsson
(Hagaström, Szwecja).

Namiot.

Zgłoszono 19 listopada 1928 r.

Udzielono 4 listopada 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy namiotu, w którym płótno jest tak rozpięte, że swym dolnym końcem przymocowane jest do ziemi lub podstawy, a na górnym końcu rozciągnięte jest zapomocą drążka ustawionego wewnątrz namiotu, przyczem sprężynujące żeberka lub t. p. części przytrzymywać mogą górną część naciągniętego płótna, celem utworzenia większej przestrzeni w górnej części namiotu.

Cecha charakterystyczna wynalazku polega na tem, że wspomniane sprężynujące żeberka przymocowane są na całej swej długości w górnej części płótna namiotowego. Żebra lub tym podobne części skierowane są nazewnątrz od punktu środkowego w kierunku osiowym. Przytem mogą być przymocowane liny, druty, łańcuchy i t. p.

części przy żeberkach w pewnym punkcie, w pewnym odstępie od środka i na górnej części drążka namiotu, wychodzącej poza płótno namiotowe. Również żeberka same mogą być umocowane w punkcie środkowym na tulei lub pierścieniu, przesuwalnym na drążku, aby przy przesuwaniu wdół tulei lub pierścienia na drążku powodować naciąganie się górnej części płótna namiotowego. Zapomocą ostatnio wymienionych przyrządów pozostaje przestrzeń w górnej części namiotu możliwie jak najwięcej wolna. Wreszcie żeberka lub tym podobne części mogą być w górnej części płótna namiotowego zupełnie lub prawie zupełnie umieszczone równolegle, a w namiocie może być umieszczony dający się zdejmować drążek, ułożony poprzecznie

nad niemi. Ten drążek poprzeczny spoczywa na drugim drążku i powoduje wraz z nim i żebrami, że płótno namiotowe po naciągnięciu ma przekrój podobny do tunelu.

Rysunek uwidocznia dwa przykłady wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 i 2 uwidoczniają jedno wykonanie w widoku zboku i zgóry; fig. 3, 4 i 5 — pewne szczegóły, a fig. 6 i 7 — drugie wykonanie w widoku zboku i zgóry.

W wykonaniu według fig. 1 — 5 namiot ma kształt kopuły. Cyfrą 1 oznaczono płótno namiotowe, 2 — żebra, a 3 — drążek ustawiony w namiocie. Żebra 2 odchodzą osiowo od punktu środkowego. Są one zaszyte w płótno namiotowe na stronie wewnętrznej namiotu i umocowane swemi wewnętrznymi końcami we wspólnej tulei 4, przesuwalnej na drążku 3 (fig. 3). Na tej tulei naśrubowany jest pierścień 5, który jest u góry rozszerzony i posiada tyle wycięć 8 ile jest żeber. Dzięki temu powstają przegrody w kierunku osiowym. W rozszerzonej części pierścienia 5 przewidziany jest pierścień 6 z dowolnego, odpowiedniego materiału. Na tym pierścieniu 6 uszeregowane są wewnętrzne końce żeber 2 zaopatrzone każde w oczko 7. Ściany boczne przegród pierścienia 5 tworzą boczne podpory lub prowadnice dla oczek 7. Żebra przechodzą przez wycięcia 8, przewidziane w górnym brzegu pierścienia 5. Górna krawędź pierścienia 5 przykryta jest krawędzią 9 pierścienia 10, naśrubowanego na pierścieniu 5. Żebra mogą być w różny sposób przymocowane do tulei, przyczem żebra parami połączone są liną 11 z czopem 12, znajdującym się na górnym końcu drążka nazewnątrz namiotu. Taka lina 11 przymocowana jest na każdym ze swych końców do jednego żebra w odpowiednim odstępie od punktu środkowego i założona w rowkach 13 w czopie 12 (fig. 4 i 5). Te rowki przykryte są przymocowanym do drążka, np. zapo-

mocą śruby 14, kapturkiem 15, który zaopatrzony jest we wgłębienie 16 dla drążka chorągiewki. Drążek 3 składa się z rur, złożonych teleskopowo i przesuwalnych, które w dowolnem położeniu zostają względem siebie utrwalane zapomocą śrub zaciskowych. Na tulei 4 przewidziane są dwa guziki 17 (fig. 3), do których przyczepione są końce liny 18, przechodzącej przez ogniwo łańcuchowe 19. Drugie ogniwo 19 może być zahaczone o trzpień drążka 3. Od ostatnio wymienionego ogniwa 19 zwiesza się wdół lina 20. Przez pociąganie zwisających wdół pętli tej liny tuleja 4 może być ściągana wdół na drążku 3, a dolne ogniwo zaczepione w położeniu naciągnięciem o trzpień drążka 3, przyczem żeberka 2 i liny 11 zostają naprężone, a płótno namiotu otrzymuje kształt kopuły, uwidoczniiony na fig. 1. Oczywiście może być do ściągania wdół tulei 4 na drążku 3 przewidziany dowolny inny przyrząd.

W wykonaniu według fig. 6 i 7 namiot posiada przekrój w kształcie tunelu. Cyfra 2 oznacza również żeberka, które w tym przypadku są równoległe lub prawie równoległe zamiast osiowo skierowane. Wewnątrz namiotu znajduje się zdejmowalny drążek poprzeczny 21, który opiera się na drugim drążku 3. W tym celu drążek 3 posiada na górnym końcu kształt odpowiadający przekrojowi drążka 21. Drążek poprzeczny 21 tworzy wraz ze swemi równoległymi żeberkami kształt tunelu. Oczywiście szczegóły wykonania przedmiotu niniejszego wynalazku mogą ulegać pewnym zmianom, nie zmieniając jednak istoty wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Namiot, znamienny tem, że górną część płótna namiotu rozciągają sprężynujące żeberka lub t. p. części, przyczem żeberka te przymocowane są na całej swej długości w górnej części płótna namiotu.

2. Namiot według zastrz. 1, znamien-ny tem, że żeberka namiotu rozchodzą się osiowo, od punktu środkowego.

3. Namiot według zastrz. 1, 2 zna-mienny tem, że między żeberkami i częścią drążka, wystającą z wnętrza namiotu, przymocowane są części ciągnące.

4. Namiot według zastrz. 1—3, zna-mienny tem, że żeberka same przymoco-wane są w punkcie środkowym na pier-ścieniowej tulei, która przesuwą się tak na drążku, że przy ściągnięciu wdół pier-ścienia tulei następuje rozciągnięcie gór-nej części namiotu.

5. Namiot według zastrz. 1 — 4, zna-mienny tem, że w stanie rozciągniętym po-siada kształt tunelu.

6. Namiot według zastrz. 1 — 5, zna-mienny tem, że żeberka są zupełnie lub prawie zupełnie równoległe względem siebie, a poprzecznie przymocowane są do drążka nośnego, opierającego się o wła-ściwy drążek namiotu.

Ernst Arvid Emanuel Nilsson.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

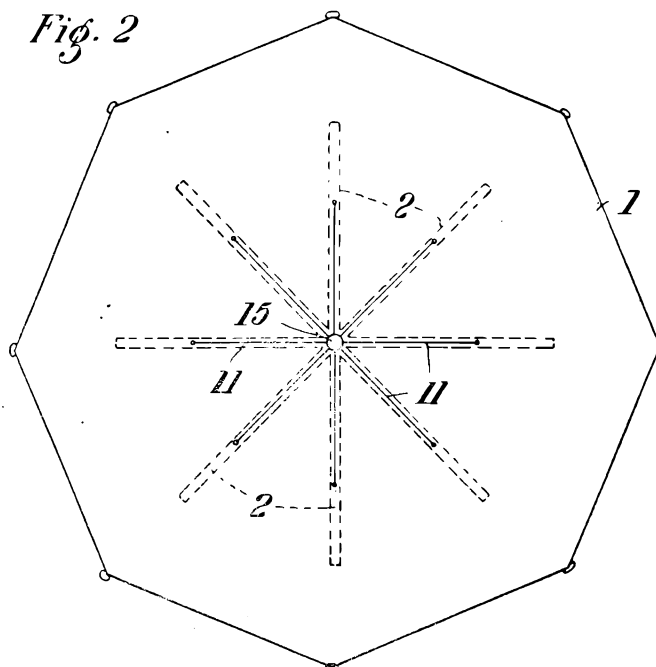
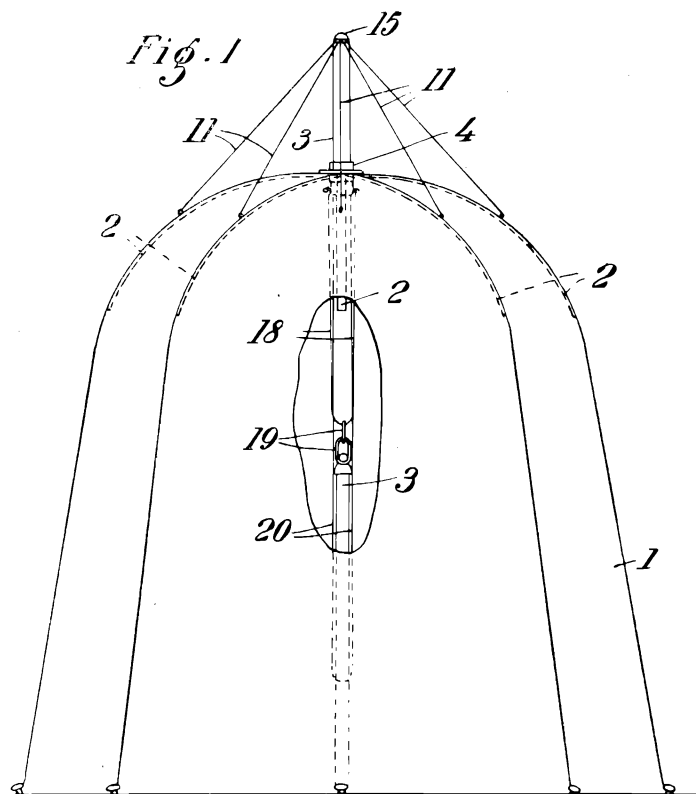

Fig. 3

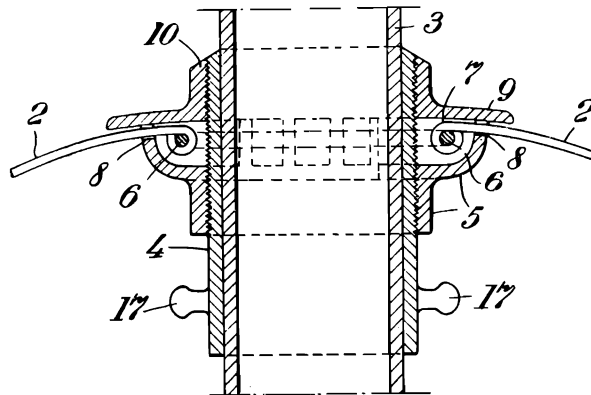

Fig. 4

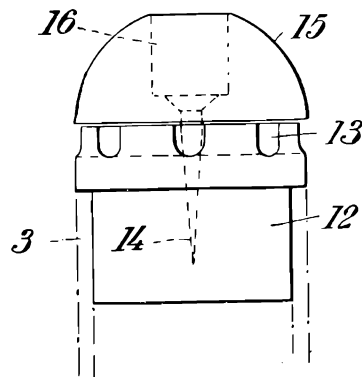

Fig. 5

